

[K. Helveg Petersen.]

ting. Og vel er vi presset af den kendsgerning, at nu har vi kabel-tv en række steder, men vi er ikke mere presset, end at vi har tid til at diskutere det. Tv-2 ligger ikke om hjørnet. Vi har ikke midler til det, til satellitprogrammer heller ikke, og telefonsystemets anvendelse på hele dette felt og data-maskinernes indslag heller ikke. Der er tid til at overveje disse ting, men det haster, og derfor er det en ting, der bør overvejes, om vi ikke bør sikre os et orgen, der tager disse spørgsmål op. Jeg er lidt bange for kommissioner, fordi kommissioner har tilbøjelighed til at være tilbageskuende. Når man endelig er færdig, kommer man med forslag, der rammer bagud i forhold til de forudsætninger, der i mellemtiden er indtruffet.

Herefter skal jeg vende mig til det andet afsnit, spørgsmålet om Danmarks radios forhold.

Ministeren fastslår her, at det stadig må være Danmarks radio, som har ansvaret for radio-tv på landsplan, og så går ministeren ind på en diskussion af radiolovens § 5 om udsendelsernes karakter. Hr. Robert Pedersen var inde på den målsætning, der findes i § 5 om det alsidige, det kulturelle og det oplysende. Ministeren mener, at man bør udtrykke sig lidt mere udførligt i en kommende lov, lidt mere forståeligt om målsætningen, f. eks. i retning af, at man gennem programmerne skal præstere det bredest mulige udbud af stof, kategorier og genrer, holdninger og synspunkter inden for information, oplysning, underholdning og kunst. Jeg ser gerne, at man diskuterer en fyldigere formulering, men jeg tror ikke, man skal bruge så megen tid på diskussion om, hvilke udtryk og vendinger der skal bruges. Vi skal vel samle os om at slå nogle hovedsynspunkter fast, og de kommer til at ligge i nærheden af det, der nu findes. Afgørende er det, om man i den måde, styrelsen er indrettet på, og den måde, huset fungerer på, kan leve op til de stillede krav; det skal vi interessere os for.

Jeg skal sige lidt om spørgsmålet Danmarks selvstændighed (*Munterhed*). Danmarks radios selvstændighed, undskyld. Ja, ja, det er ikke så galt, Danmarks radios selvstændighed. Ifølge § 1 er Danmarks radio en selvstændig offentlig institution, og det er i loven fastslået, at dens styrelse er et

særligt, af kulturministeren uafhængigt råd, at dens virksomhed fuldt ud finansieres gennem licenserne, at budgetternes godkendelse er henlagt til kulturministeren, at budgetterne nok indgår som et afsnit på finanslovens § 2, men at dette skal ske som en orientering.

Ikke desto mindre er det en kendsgerning, at der har fundet en glidning sted. Lad mig nævne, at Danmarks radios anlægsbudgetter i de senere år er knyttet sammen med kulturministeriets øvrige anlægsprogram og dermed er underkastet de for denne konto fastsatte bindende rammer. På samme måde har man forlangt, at de af finansministeriet fastsatte personalelofter overholdes af Danmarks radio. Nu siger ministeren, at han ønsker mere klarhed, og det synes jeg er rigtigt. Vi skal se det som en opgave i forbindelse med den nye lov at få klarhed over, hvordan radioen er placeret i forhold til staten. Om det så lykkes at få denne fuldstændige klarhed, det er en anden sag.

Ministeren siger, at en ny radiospredningslov bør fastslå Danmarks radios bevillingsretlige særstilling og præcisere radiatorådets dispositionsfrihed inden for de rammer, der er fastsat ved godkendelsen af licenserne, og så føjer ministeren til, at loven bør fastslå, at Danmarks radio ikke umiddelbart skal være underlagt de for statsvirksomheder gældende forskrifter på økonomiske og administrative områder. Men lidt senere i sin tale siger ministeren noget, der på en vis måde er i modstrid med denne betragtning. Han siger, at radioforetagendet ikke må unddrages den offentlige sektors økonomiske vilkår, og det vil i sidste instans, siger ministeren, være folkettinget, der fastlægger de økonomiske rammer for virksomheden, og dermed også folkettinget, der kommer til at tage stilling til beslutninger om væsentlige udvidelser eller indskrænkninger af institutionens virksomhed. Hermed er der jo sat grænser for Danmarks radios uafhængighed. Jeg skal ikke sige mere om dette spørgsmål, men blot tilføje, at det for mig virkelig er vigtigt at få klarlagt, så godt vi kan, hvordan stillingen skal være over for radioen, og lad mig i den forbindelse sige, at jeg er af den opfattelse — det er en opfattelse, mit parti deler — at vi ikke skal forlade den nuværende ordning med licensgrundlaget.